

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. *Egyes szám* ára 16 krajczár.

ÚJ FOLYAM. X. KÖTET.

1. SZÁM.

BUDAPEST, 1890. JULIUS 6.

A miniszterelnök inkognitója.

*Hiába váltasz titkon, dugva
Csak «harmad»-osztályú jegyet,
Parasztnak, népnek van ez szánva
És nem — kegyelmes úr! — neked.
Rendőr, kalauz megsejtik rögtön,
És mindahány nyomodba van,
Számodra «első» osztályt nyitnak
Oh legkegyelmesebb uram!*

*Az ország gondja nagy teher ma,
Lerázni könnyen nem lehet,
S a míg kegyesen nem bólintasz,
Még azt sem mondják, hogy: Mehet!
Ha intesz: indulunk, megállunk,
Parancsod végzik pontosan,
Te tőled függ minden e földön
Oh legkegyelmesebb uram!*

*A nép közé kerültél egyszer,
— Juhok közé a számadó —
Ám bundaszag, trafiknak füstje
Kegyelmes «orr»-nak nem való.
Nem annak, kit olyannyi gond nyom,
És mégis oly dús haja van;
Támaszd a trónt s ne bánts a gúnyhót,
Oh legkegyelmesebb uram!*

*Te néked nincs helyed a nép közt,
Csak ott, a trónnak zsámolyán,
Te néked nincs jogod mulatni
Egy kin-keserves hét után.
Fejed felett, a hét, a hónap,
Az évek száma elsuhan,
S megöszülsz — ámde nem a gondtól,
Oh legkegyelmesebb uram!*

Virág Béla.

Az igazság.

Nem ártott szegény Vakaró Mihály senkinek, mégis «hosszú levelet» küldtek a nyakára, a melyben az volt megírva, hogy miután ő Vájsz Salamon koreszmárosnak 50 forinttal tartozik és azt «többszöri felszólítás daczára sem akarja kifizetni», hát jelenjék meg a budapesti VIII—X. kerületi járásbírósnál ez s ez nap, reggeli nyolcz órakor, különben a perrendtartás ennyedik szakasza szerint fognak felette itélni.

Nézi Vakaró Mihály a hosszú levelet s nem tudja elképzelni, hogy miért tartozhatnék ő Vájsznak 50 forinttal, mikor ő soha a koreszmája felé se ment. Igen, a másik Vakaró Mihály, a felvégesi, az korbély ember, az meglehet, hogy tartozik a Vájsznak 50 forinttal, — de ő! hiszen neki, szegény napszámos embernek, nincs is ötven forintot érő vagyona, hát minek üznek ő belőle csúfságot, hogy még hosszú levéllel tisztelik meg, mint valami peres gazdát!

Majd el is mondja a bíróságnál, hogy ne izéljenek ő vele. Nem tartozik ő a zsidónak egy krajeczárral sem. Meg azt is elmondja, hogy milyen nehéz neki ilyen nyári, dolog-időben egy napot arra vesztegetni, hogy bejőjön a falujából a városba, — meg azt is, hogy isten csudája, hogy a terminust el nem véteite, mert neki még kalendáriumja sincs, csak a tanító úr szíveségéből tudta magát időhöz tartani.

No, és a kijelölt napon felezihelődött. Jókor reggel felkelt, egy kis kenyeret tett a taskójába, botot vett a kezébe s mielőtt a nap felkelt volna, útban volt a főváros felé, nehogy ott majd megvárakoztassa a nagyságos urakat.

Ott is volt, még a nagy keresés után is a kitűzött órában, 8 órakor. Felmegy az emeletre, bekopogtat, benyit: hát ott még ingujjra van vetkőzve a hivatal-szolga és akkor söpör, porol.

— Mit akar? — förmed rá Vakaró Mihályra.

— Megkövetem a téns-urat, hosszú levelet küldtek rám... aztán pedig én egy garással sem vagyok adósa Vájsz urnak... hát eljöttem, mert be is ezítaltak... nehéz dolog ám szegény embernek ilyen munkaidőben egy napot elveszteni.

S így tovább.

— No, ne beszéljen kend annyi sokat, — harsog rá a hivatal-szolga. — hanem mutassa, hogy mi az a kezében?

Vakaró átadja «a kereset másolatát», a hivatal-szolga szakértői tekintettel futja végig az írást, aztán visszaadja.

— Jöi van, csak menjen kend ki, van még elég ideje, hiszen látja, hogy nincs itt még senki. Még két óra mulva is ráér kend ide jönni.

— De nyolcz órára van meghagyva.

— Eh! ne okoskodjék, ha mondom! Az csak úgy van írva, osztán tíz órakor kezdődik a hivatal: mer' akkor van «makacsság».

— Makacsság?

— Az.

Vakaró lenéz a földre. Kis szünet után megszólal:

— Hát a' mi?

— Mi? makacsság, hát makacsság. Hagyjon kend nekem békét; látja, hogy dolgom van.

Megint szünet.

— Pedig lássa, ténsuram, nem is engem illet ez a hosszú levél. —

— Bánom is én! Mondtam már, hogy ne háborgasson engem. Menjen kend ki az udvarra s várja ott sorját.

— No, no, hiszen nem mondtam rosszat, csak — mondok — hát ha szót tehetne mellettem a ténsúr a nagyságos járásbíró úr előtt.

S Vakaró Mihály kimegy az udvarra. Ott elgondolja, hogy kár volt olyan nagyon sietni, két órával később is indulhatott volna. Két óra alatt megkapálhatta volna feles burgonyáját.

S e közben, ha elunta az egyik lábára nehezkedni, a másikra nehezkedett. Ezzel is mulik az idő.

Egyszer aztán kilencz óra után jön egy igen tisztán öltözött úr. Tekintélyesen fogadja a szolgálak köszöntését.

— Aláz'szolgája, nagyságos járásbíró úr.

Aha! tehát ez a járásbíró! Hamar a sarkába! Vakaró Mihályt majd oda zárta az ajtóval a nagyságos úr.

— Hát kend mit akar?

— Ezzel a hosszú levéllel jöttem, nagyságos uram. Lehetetlen, hogy ez nekem szóljon.

— Hát akkor minek fogadta el? — reccsen rá a járásbíró.

— Mit csináljak? oda hozták, hát a törvény ellen csak nem tehetek.

— Oh, mulya! Ha nem maga az a Vakaró Mihály.

— De én vagyok Vakaró Mihály —

— No hát akkor mit beszél összevissza! Menjen ki, várja sorját, majd hini fogják, akkor jöjjön be! Érti?

Nem esoda, hogy a járásbíró úr haragba jött. Azt állítani, hogy nem őt illeti a kereset, holott maga bevallja, hogy ő Vakaró Mihály! Oh ezek az ostoba parasztok!

És Vakaró Mihály megint kiment az udvarra. Egyet sohajtott és várt. Kiment a kapu elébe s nézte a torony-órát. Már épen ütötte a tízet. A járásbíró-ság helyisége megnépesült, urak, szegény emberek jártak-keltek. Vakaró Mihály a tíz óra hallatára megint be akart kerülni a kapu alól, de minthogy már kétszer úgy megleckéztették a tolakodásáért, hát mégis csak jobban meggondolta a dolgot: vár még egy kiesit, hadd végezzék el előbb annak a sok fiskáros urnak a dolgát, ő majd csak egész alázatosan utolsónak marad. Majd csak szívesebb lesz hozzá a járásbíró úr, ha látja, hogy nem lábatlan-kodik ott mindig.

Úgy tizenegy óra felé végre lassan, félve bebállag az udvarra, felnéz az emeletre a járásbíró úr szobája felé. Felindul a lépcsőn, alig mervén az ő nagy paraszt csizmaival a szép garádicsokra lépni. Megáll a járásbíró ajtaja előtt. Hallgat, hogy vannak-e bent

sokan? Nem hall belülről egy szót sem. No, éppen jókor jött hát. Bekopogtat.
— Szabad.

Vakaró Mihály belép. A járásbíró úr ott ül az asztalnál az író-deákjával, s a körme-puczozásával éppen akkor fejezte be.

— No, mit akar kend?
— Hát tetszik már tudni, nagyságos uram —
— Tudom? — ámul a járásbíró, — honnan tudnám én?
— Mer már voltam itt egyszer.
— Vagy úgy? Mutassa, mi az a kezében?
— Tessék.

A járásbíró megnézi a keresetet.
— Hát aztán mit akar?
— Én semmit sem akarok, instálom... én velem akarnék valamit... Az a sorom, hogy én a Vájsz urnak nem tartozok, mer' nem én vagyok az a Vakaró Mihály, hanem bizonyosan a felvégesi...
— Hát aztán miért nem jött be, mikor a szolgáló a nevét kiáltotta?

— Nem hallottam én, instálom... osztán meg itt voltam én már nyolcz órákor a nagyságos urnál is, de akkor ki tetszett hajtani.

A jegyző félre fordul, úgy nevet magában, a járásbíró pedig gúnyosan dobja vissza a keresetet.
— Most már elmehet kend haza. Meg van hozva kend ellen a makaessági ítélet. Tartozik Vájsznak megfizetni az ötven forintot és a perköltségeket, punktum. A perrendtartással nem lehet tréfálni.

— Hiszen nem tudtam, kérem alásan.
— Eh! ne papoljon! Azzal senki sem mentheti magát, hogy a törvényt nem ismeri.
— Édes istenem! — sóhajt egy mélyet, keserveset a szegény Vakaró Mihály.
— Hiszen ha akarja, hát perújítással élhet.

— De mikor — —

— No, én nem érek rá magával itt sokat tereferélni. Isten áldja meg kendet, elmehet!

És a szegény Vakaró Mihály alig leli meg a kilincset, úgy nyit ki az ambitusra.

Lassan, meg-megrogygyanó lépésekkel megy le a garádcison... szomorú szemeiben egy köny csillog, de hamar letörli érdes öklével, hogy meg ne lássák az arra járók. És törli a fejét rajta, hogy ugyan milyen megfoghatatlan az a törvény, az igazság, a melynél fogva ő, alvégesi szegény Vakaró Mihály köteles megfizetni ezt az ötven forintot, a melyet a felvégesi gazdag Vakaró Mihály ivott meg a Vájsznál... s még jobban megnyomja a bú a szívére, ha elgondolja, hogy egy drága munkanapot is hiába vesztetett el...

No, de legalább van min gondolkoznia hazáig... még így az a darab kenyér is megmarad a gyerekeknek, a melyet a napi kosztra a taskóba tett reggel... van is kedve az embernek ilyenkor enni...

Tekintetes és nagyságos járásbíró uraimék: nagytottam-e a Vakaró Mihály s ezer más Vakaró Mihály esetét?

Ifj. Kakas Márton.

Poétáknak.

— *Könnýű ott lírai poétáknak lenni, a hol nem forinttal, hanem lírával fizetnek.*

— *Hogy a versben gondolat is legyen, ahhoz elébb az volna szükséges, hogy a versíró fejében is legyen gondolat.*

— *A Petőfi-társaság pályázatán Palágyinak, a versírónak odaítélte a pályadíjat Palágyi a kritikus. Valószínű, hogy a dolog csak kölcsönbe megy, mert Palágyi, a versíró legalább ebben az esetben Palágyit a kritikust tartja a legjobb kritikuskának.*

— *Valaki a millenium alkalmából megint királyhymuszra akar pályázatot hirdettetni. Mi rögtön megkezdjük a pályázatot; a mi versünk így fog kezdődni:*

«Gyere haza, Urunk király!»

Használt a feddés.

Szidja a huszár kapitány a szolgáját, hogy minek iszik annyit, minek részegeskedik? Mikor javában hull a szidalom-zápor, arra megy el egy éktelenül berugott napszámos.

— No nézd, szóla a kapitány, a napszámosra — hát szép ez?

— Dehogyan szép, kapitány uram.

— No hát most józan állapotodban mondd meg nekem, hogy mit érzel ilyen részeg ember láttára?

— Irigységet, kapitány uram.

A szerelem vására.

(Vázlat egy ballethez.)

Személyek: Kleopatra, szív-kereskedőné, 25 éves. Alfonz, szegény fiatal ember, 20 éves. Szeladon, gazdag vén ember, 55 éves. Szív-kereskedőnék.

A függöny felgördültekor a nézők előtt egy piacz tárult fel. A szín háttérében a Szív-kereskedőné apró boltjai láthatók. A Szív-kereskedőnék, köztük Kleopatra is az «Arany-és gyémánt-tánczot» járók. A táncz után megjelenik Alfonz, halálisan beleszeret Kleopatrába s meg akarja ennek a szívét venni; de nincs hozzá pénze. Kétségbe van esve. Épen ekkor a közeledő Szeladon léptei hallatszanak. (Nagy dobbal.) Kleopatra maga is bele szeretvén Alfonzba, jelt ad ennek, hogy bujjon el, a mit ez meg is tesz. Bejön Szeladon s szintén bele szeretvén Kleopatrába, megveszi ennek szívét, átadván egész kövér tárczáját Kleopatrának. Kleopatra és Szeladon «pas des deux»-t lejtének. Ennek befejeztével Alfonz Szeladon háta megett egész észrevétlenül Kleopatrához lopózik. Kleopatra a Szeladontól kapott pénzt megfelelzi Alfonzzal, Kleopatra, Alfonz és Szeladon «pas des trois»-t roznak. A többi szív-kereskedőné kaczag. Bacchana-lío Apotheozis.

— Ez a menyasszonyod?
— Igen. Mit szólsz hozzá?
— Látni kéne a jövőd-
beli anyósod arczké-
pét is.

Hja paraszt az más.

I.

— Barátom, maga igen későn jár fel a hivatalba,
— korholja alantasát a hivatalfőnök.
— Hja, a fájós lábam!

II.

Személyek ugyanazok, idő féltizenkettőre.
— Már távozik?
— Kérem, míg a sánta lábammal haza érek, rég kongatja a delet.

— Ön is Budapestre utazik,
Csetneky úr? — Hát nagysád
Budapestre utazik? — Igen.
— Én... én Miskolczon kiszállok.

FÜRDŐ-IDÉNY.

Fürödjetek kis leányok,
Fehér hattyúk, szépen,
Oh, én a ti bajotokat
Nagyon, nagyon értem.

Fürödjetek szép angyalok,
Boldogan csak rajta!
Tudom én, hogy mindannyian
Szenvedtek egy bajba'.

Szükség van rá, fürödjetek
Fehér hattyúk, szépen,
Hisz mindnyájan szenvedtek ti —
Fürdő-betegségben!

Haan Béla.

Morzsák.

* Ne beszéld mindig a meztelen igazságot, mert neked is lehúzzák az ingedet is.

*

* Ne mondd a buta emberről, hogy türes a feje — : tele van annak a feje ostobaságokkal.

*

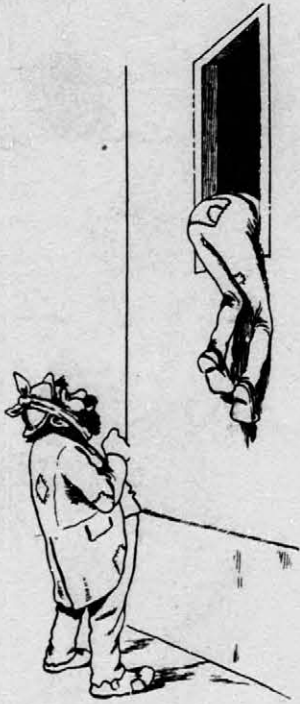
* Schopenhauer azt mondja, hogy az okosság kezdete — az emberek megvetése. E szerint, ha okos akarsz lenni, ved meg Schopenhauert is.

*

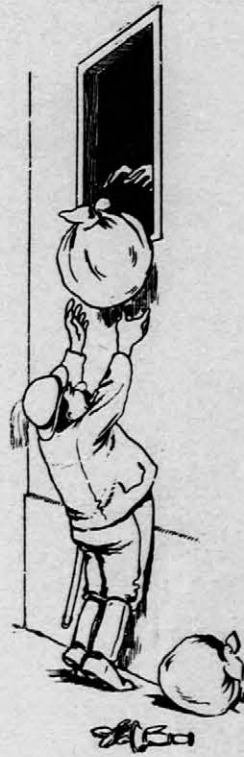
* Azt mondják, a hallgatás arany; hogy van hát az, hogy a hölgyeket gyakran «aranyos»-nak nevezik?

Ca. K.

Sikerült vállalat.

— Én bemászom, te majd vigyázz!

— Nesze, ez egy kis ruha, — ez egy kis elemózsia. Most aztán leugrom: kapj meg.

— Ohó, itt baj készül; jó lesz elsomfordálni.

— Ne félj, foglak már.

Az olcsó fürdő és a pajkos fiuk.

1.

2.

Mese.

A sápadt Arany-királyt majd fölvetette a kincs, mióta — megharagudván a papiros-világra — elzárta azokat mélyen a föld gyomrába.

Évek alatt kincsei úgy felszaporodtak, hogy már nem fértek el a Wertheim-kasszájába s rászánta magát, hogy juttat belőlük ismét a föld lakóinak. Hanem próbára teszi őket.

Meghívta magához az országok fináncz-minisztereit s vacsorát csapott tiszteletükre.

A nagy lakoma után a szivarokhoz fidi-buszszal szolgáltak fel. Ritka fidi-buszok: angol bankutalványok, ezresbankók, meg kitünő zsiros (írd: giros) váltók mind!

Persze a vendégek mind zsebre vágták a fidi-buszokat; csupán a magyar fináncz-miniszter gyujtotta meg a szivarját vele: egy ezresbankóval. Gondolta: egygyel több legyen kevesebb!?

A papiros-gyűlölő Arany-király mindezeket jól látta s a földieknek szánt kincs így lett a magyaré.

A krónikákban olvasható is, hogy abban az évben dús nemes érc-telepekre akadtak Körmöcbányán; történt pedig vagy száz évvel a nagy revolúció előtt.

Napló-jegyzetek.

> A férfiak szaladgálnak a nők után s mégis a nők fogják meg a férfiakat.

+ Száz férfi közt egy böcs ha akad, száz nő között egy naiv.

⊥ A nő nyelve virág-nyelv — — de a csinált-virágok nyelve.

Az ördögi szépségből utoljára csak a karmok maradnak meg.

◁ A nőknél csak az első ballépést kárhoztatják, a többi már természetesnek tartják.

Dr. Morgó.

H I R E S E I N K.

Szarvas Gábor.

Kor-kép.

Koldus. Kérek egy krajczárt.

Végzett földesúr: Tudja mit barátom: ez úgy látom, igen jó hely, ha ki nem neveznek miniszteri tanácsosnak, a hét végén eljövök s adok magának a helyéért öt forintot.

Hogy kell magunkat jó társaságban viselnünk?

Ülni úgy kell, hogy a széknek csak a legszéleire merészkedjünk letelepedni, kezeinket szerényen a térdeinkre nyugtatjuk, füleinket pedig jól hegyezzük, hogy rögtön megértsük a hölgyeknek eme vagy ama kívánságát. Ha az ember mellett egy kisasszony ül s ha ennek tekintetével találkozik a mi tekintetünk, kötelességünk kedvesen elmosolyodni, de mindazáltal nem annyira kedvesen, hogy esetleg kiútasíthassanak bennünket.

Állni a jó társaságban nem szokás, mert vagy megkínálják az embert üléssel s akkor leül, vagy nem kínálják meg — s akkor okosabban cselekszik, há ajánlja magát és elmegy.

Feküdni jó társaságban nem illik, legfeljebb csak *tulságosan* jó műveltségű uraknak.

Járni mentől óvatosabban kell, nehogy rálépünk valakinek a tyúkszemére, valakinek a sleppes ruhájára s nehogy megérdemljük ezáltal azt a hallgatag elismerést, hogy «barom».

Az orrát kifújhatja az ember, de nem tanácsos a nyugalmazott tábornokokat és tényleges szolgálatban

Mire jó a zongora?

— Ejnye, beh szép zongorája van önnek, uram, melyik zongora-gyárostól vette?

— Oh, tudom is én; véletlenül jutottam hozzá, másodkézből. Csak arra tartom, hogy a kis leányaimat büntessem vele, ha hibáznak.

— Büntesse? hogyan?

— Egyszerűen! Ha valamelyik kis leányom valamit vét, felnyitom a zongora tetejét s ráültetem a leánykát a húrokra, néha egészen oda, a hol a kalapácsok billegnek, aztán én neki állok a kezemmel s a billentyűket csapkodom...

— De mire való az?

— Oh, kérem, nagyon jó hatása van, kivált a jövőre nézve: a kis leányaim úgy félnek már a zongorától, mint az ördögtől. Már most képzelje el kérem, hogy ha férjhez mennek: hogy fognak engem áldani a vejeim.

A francia nyelv történetéből.

Mikor a francziák öt milliót fizettek hadi sarcz fejében a németnek, akkor lett az erszény neve náluk *la poche*.

levő miniszteri tanácsosokat utánozni, a kik mindig a trombita-harsogást produkálják. Kisasszonyoknak csak akkor tanácsos orrukat kifújni, ha ügyetlen udvarlók bambaságaira nevetnének: s ezt a zsebkendővel ügyesen eltakarhatják.

Köpmi inkább a más zsebébe tanácsos, mintsem a szönyegre vagy vikszolt padlóra.

Táncolni annyit kell, a mennyire az embert a háziak noszogatják.

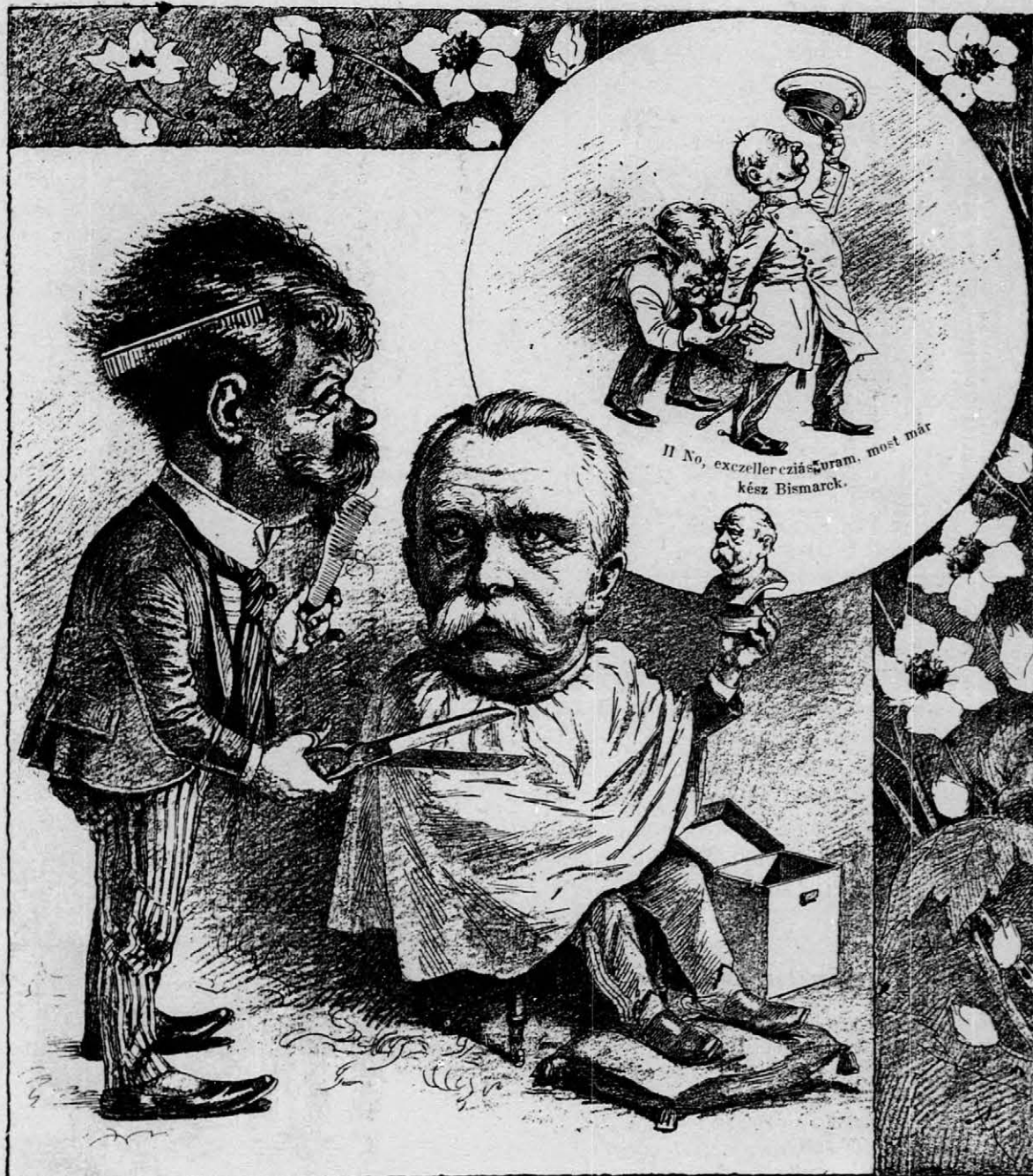
Inni szabad, sőt ha rossz bort adnak fel: muszáj is.

Enni mentől többet illik, különben a házi asszony a következő alkalommal nem hivat meg bennünket, sokat enni azonban nem tanácsos, mert akkor a háziasszony minden alkalommal meghí bennünket.

Nevetni a körülményektől függ; általános szabály azonban, hogy a házi úr egyetlen és mindig visszakerülő ócska adomáját viharzó kacajjal fogadjuk.

Beszélni — csak mentől vastagabb ostobaságokat s kész az ítélet felőlünk, hogy rendkívül «kedvesek és szellemesek» vagyunk.

Caprivi a borbélynál.

I. «Nézze barátom, így frizurázzon meg engemet».

A L É L E K.

— Egy kis pszichologia. —

— A lélek nagy szó, — de a *lelkeském* kedvesebb.
 — Az írás azt mondja, hogy az ember lelkes állat, a gyakorlat pedig azt bizonyítja, hogy lelketlen.
 — Lehet egy gyülekezetről azt mondani, hogy

több ezer lélekből áll, s mégsem állítható róla, hogy lelkesül.

— Ha a lélek halhatatlan, hogy mondhatni azt, hogy X. úr, ez s ez társaság lelke meghalt? **Puff.**

A szalonból.

— Van szerencsém önnek nővéreimet bemutatni: ez az egyik nővérem, ez a másik...

— Nagyon örülök, de...csak... — ha szabad kérdenem — melyik az egyik, melyik a másik?

— Az egyik a Bella, a másik a Stella.

(A fiatal úr most csak azt szeretné tudni, hogy melyik a Bella? s azt hiszi: mindjárt ki tudná sütni azt is, hogy melyik a Stella? de a további kérdőzködést nem tartván illendőnek, végre is a nélkül marad, hogy megtudná: kikkel ismerkedett meg?)

Kirándulás.

*Kirándultunk, óh istenem,
Mennyire boldogok valánk!
Derült kék ég volt odafenn
Az is mosolygott mi reánk!
Porcellán nadrág, sportcipő,
Szalmakalap és más ilyen...
Képzeltetni, hogy mily dicső
Kinézésük volt, ó milyen!*

*Zöld fübe ültünk s édesen
Kacagtunk, hogy milyen jó puha!
Persze nem tudtuk, hogy milyen
Lett attól a szép új ruha.
Szép természet, elragadtál!
S egymás nyakáról szívesen
Kergetjük a hernyókat ám —
Megtölt érzéssel a kebei.*

*Éttünk szalámit, sajtokat,
Soha ilyen jól nem esett,
Nincs szebb öröm az ég alatt —
Hittük — s bort ittunk víz helyett,
Egy-egy bogárka s falevél
Szintén akart inni velünk,
Igyék hát szóltunk, a szegény, —
Ilyenkor mindent — lenyelünk!*

*Egyszerre sötét lett az ég,
Ki merre látt, arra szalad,
Dicső kezdet, borús vég,
Nyakunkba az eső szakad...
Porcellán nadrág, sportcipő,
Szalma kalap és más ilyen...
Képzeltetni, hogy mily dicső
Kinézésük volt, ó milyen!*

Haan Béla.

Cseberből vederbe.

*Festő. Hogy tetszik ez a kép?
Úr. Ez bizony nagyon ordináré.
Festő. A feleségem arcképe.
Úr. Bocsánat, nem magára az arcra értettem,
hanem a festményre... az szörnyű pacsomagolás.
Festő. Pedig magam festettem.*

BORKORCSOLYÁK.

Takarékosság.

Kis fiú. Papa, veszek itt két krajczárért cseresznyét.
Apa. Lásd, milyen könnyelmű vagy te, fiam, milyen kár azért a két krajczárért. Ha hozzá teszünk 16 frtot, vehetek magamnak érte egy szép, egész új öltözet ruhát.

Egy élelmes úr jött a kisvárosba. Kérdezte már egy éltesebb nőtől, hogy hány éves? — Hűsz, — felelt ez vigan. Elment aztán ezen nő ellenségéhez s megkérdezte attól vajjon az előbbi X. hölgy hány éves? — Negyven éves, — szolt ez gúnynyal. — Na most már egész könnyen kiszámíthatom s biztosan tudhatom a nő életkorát: egyikhez tizet hozzáadok, másiktól ugyanennyit levonok. Tehát harmincz éves.

— Édesem, — nyög a halálán levő feleség, — ha meghalok, inkább ne is panaszkodjál a koporsóm felett, csak ne szólj semmit.

— De miért, kedvesem?

— Miért? azért, mert nem tudnék neked rá visszafelelni.

Két hivatalnok ember találkozik a hónap utolsó napján.

A. (Lelkében gonosz szándékkal.) Apropos! Nálatok harminczadikán van elseje?

B. Dehogy. Nálunk elsején van harminczadika.

K—s—i—n. Versei nem közölhetők. — **Makranczi** (Ttrfrd.) Biz' annak a lapnak semmi czélzata nem volt; egyszerűen minden félévben mellékelni szoktuk a postai utalványokat, hogy a kiknek előfizetésük lejárt, azokat használhassák s természetesen ilyenkor olyanok is kapnak utalványokat, a kiknek előfizetésük még folyamatban van, vagy a kik tiszteletpéldányt kapnak, mert egyenkint kikeresni az ilyeneket sokkal többre kerül, mint az a fél krajczáros lap. — **P—y Gy—a.** («Megfontolt házasság».) Erőltetett dolog, a kidolgozásban gyakori az izléstelenség. P. o. mit akart azzal, mikor a eszmiadiáról azt írta, hogy «gond és bortól terhes fejét két munkatő edzett izmos kaesóskáiba nyugtatva.» Ez se nem élcz, se nem jellemzetes, se nem humoros, se semmi, egyszerűen vastag izléstelenség. Ilyenektől óvakodjék! — **E—i Z—n.** (Bpst.) A verset bizony még nem küldtük el. Mújkosék meg rajzolódnak. A l. s. A talán szintén. — **Sz. T—r.** (Bsz.) Küldeményének személyes-íze lévén, nem közölhetjük. A mi czélunk: mulattatni, nem bosszantani. — **St—r L—s.** (Szgrd.) A hét folyamán útnak indulnak a számok. — **S—k A—r.** (Pcs.) A kért számot megküldjük. — **F—ö M—n.** (Bpst.) Bekerül! — **G. O—r.** A vers nem vált be. — **F. A.** (Kmrn.) Nem roszt. Mihelyt terünk engedni, beadjuk. — **T—y S—r.** (Kiskmt.) Nem használhatjuk. — **B—k.** egy része bevált.

Több kéziratrol jövőre.

Szives figyelmeztetés!

Csak egy szóra!

Ne méltóztassék addig fürdőre utazni, míg az "ÜSTÖKÖS" előfizetését meg nem méltóztatott újítani!

Csak ezt akartam mondani!

Iffj. Kakas Márton.

Az "ÜSTÖKÖS"-re az új, juliusi évnegyed alkalmából előfizetést nyitunk.

Előfizetési árak:

julius—szeptemberre

2 frt

julius—decemberre

4 "

Az előfizetések egyszerűen az "ÜSTÖKÖS" kiadóhivatalának címzendők.

Tisztelettel

Az "ÜSTÖKÖS" kiadóhivatala.

Hazánk legkedveltebb savanyuvize

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend

A MOHAI

ÁGNES

FORRÁS

Legjobb asztali- és üdítőital
Kittűnő szolgálatot tesz az emésztési zavarnak.

A fensége József főherceg asztalán rendszeres italul szolgál.

Frisz töltésben mindenkor kapható:

Edesguty L., udvari szállítónál Budapesten.
Ugyazintán minden gyógyszerárban, fűszerkesek
és vendéglőben.

Nyaralóba, rürdöbe utazoknak.

Indiai hintaágy fák közé
vagy szobában 4.50, 6.0, 10
frt. nagyobb lécczel kifejez-
hető 10, 14, 20 frt. Gyalo-
sétáshoz laposra összehajtható
kényes ülésű szék, egy-
szersmind bot gyanánt szolgál
80 krtól 15 frt.

Kerti legyezők 10 krtól 3 frt. **Erős gyermek-
koszi** 6-10 frt. Gyermekkoszi egyszerűs mind bőcső
13-18 frt.

Az egészség fenntartásához [tisztá üdítő
szódavizet nyercünk könnyű bánásmóddal
a dr. Fèvre párisi tartós szódá-
viz készítő géppel

2	4	6	8	10	buttel es.
7-9	11-13	15	frt		
Javitott csavar nélküli szódaviz-gép	1 1/2	2	2 1/2	3	4 literes
8-9	10-12	14-16	frt.		
Egy csomag forkő és szóda	frt 1.80.				
Önműködő fagyalit-készítő	recept- tekkel 6 12 18 adagra				
5.50	7.50	9.0.			

Gyors vajakésítő gép a leztők letesebb
frt 6.50, 10.0, 15.—. **Ercet- és olaj-
tartó** 1-20 frt. Villa és kauli sa á-
rtó 2 frt. Sodrony-ételbojtó legyek ellen
60 krtól 1.50 frt. **Paradicsom és gyümölcs-
prés** 80 krtól 1.80 frt.

**Uj! Légmentesen elzárható
betétes-üvegek** 1/4-2
literig 28-85* frt. **Kávéfőző-gép** 4.8-10 frt.
Falackdugaszok 30-60 frt. Wischin szobpadl máz
70 kr. Amerikai **ébrésztő-óra** frt 3.60 **Vírú-
harmatosító** 40 kr. Accoband hangolt nyá-
kolomp 7.—, 10 frt. Kerti útsor-nyíró olló 4.—.

Kézi utitáskák 2) frt. **Kézi koffer** 3-30
frt. Váltáska 3.0-15 frt. Cz. iszetűben berendezett
utitekeres 6-9 frt. **B. protva-készlet** John H.ifford
késél 7.—. Angol borotva 1.20-3.50 **Ut- és
vadász-kulcsok** frt 1-5 60-ig. **Berendezett
pinczetek** 6.75-15 frt. Menő boxer a me lény-
sebben 1 frt. Erős lövésű kis tömörformájú [bulldog-
szelvet 7.50-9.50. Pontosan járó schweizeri erős
nickel remonitör **szobóra** 6-9 frt. **Protir-készülék**
1 frt. **Fürdő-hévírő** 50 krtól 2 frt. Lapos ivó-
pohár 40-10 frt. Villanyozó-készülék izom gyoge-
ségű 5.—, 10.—.

GUMMI-czikkék személyes oltalomra stb. Betegpótlásra
lövet-fecskendő 3-5 frt. **Léggárna** 4.50-10.—.
Anyaméh-fecskendő 2-5 frt. **Önműködő szop-
tató üveg** 1 frt. Ösmert angol foggyöngy 3 frt.

Sportkedvelők nyelmebe angol
disznóbr-
nyereg 15-35 frt. Kettőszáru kantár
5-8 frt. Zablá 1.80-3.50. Izzasztó 2.75-
5.—. Nyereglekötő 2.50-3 frt. Kengyel-
szíjjak frt 3-3.75-ig Kengyelvasak 1.60-
3.50. Sarkantyú felcsatolható 2.—. Ló-
idomítóvessző rinceorobórból frt —60-
2.50. Lóhaló legyek ellen egész lóra, párja
15.—. **Lészórnnyíró-olló** 3.40. Kört-

KERTÉSZ TÓDOR

BUDAPEST,
Dorottya-utca 1. sz.,
a „Kereskedelmi-bank“ épületében.

Pallas Irodalmi és nyomdai részvénytársaság Budapest, Kecskeméti-utca 6. — Klösz Gy. chemirafiája.

MATTONI-FÉLE GISSHÜBLER

legfinisább égy/nyes
SAVANYU-KUT

legjobb asztali és üdítő ital,
kipróbálva köhögés-, torokbetegség-,
gyomor-, és hólyaghurutnál.

MATTONI HENRIK, KARLSBAD ÉS BUDAPEST

ámp. párj. 7.50-15 frt. Tartós bő gummy
esőköpenyeg 10-12 frt. [Alkalmi vétel
vadász-fegyverek leszállított Áron. Horog-
halaszat összes kellek. Összetételű halászbót
1-15 frt. 12 darab horog mesterséges legyekkel 80 kr.
Zsinórral ellátott horog —10-2 frt. Botszék 4-8
frt. Kés, kanál, villa egyben 1.80-4.50. Lapos zseb-
napóra irányítúvel 1.—.

Vendégülösöknek lignum-sanctum kuglizó-
golyók
9 9 1/2 10 10 1/2 11 11 1/2 12 12 1/2 13 13 1/2 ctm. átm.

1. 1.3 1.5 1.70 1.90 2.15 2.30 2.50 2.70 2.85
Egy készlet szokásos nagyságu ke-
ményfából tartós kuglizó-bábok
2.50. **Papir-léghajók** —60-
1.50 kr. **Női kuglizó** egész szűk
udvaron is felülthető, egy készlet
bábok, golyó, zsinórral és kapcsokkal
frt 5.25. **Kerti flobert-puska**
7-20 frt. Vascé-tábla kiugró
bohóccsal frt 2-8 itrig **Színes
papirlampionok** kertek kiváló-
gostása és díszítésére 15-60 kr. **Erős dugasz-
huzó** —30-2 frt. **Falackdugaszoló** frt 1.40.
Biztonsági borlehuző gummicő 2.70-3 frt. Kulcsal
elzárható hordócsap 1-2 itrig. **Hydraulikus hordó-
szád** szízes italok megromlása ellen 1 frt. **Kerti
szertya-tartó** üveggel frt 1, 2.30.

Mulattatásul és a test edzésére. Teljes torna-
készülék 8.50.

Gyermek-hinta 3-6 frt.
Máskötel 6 frt. Trapez frt
4-5.60 kr. Kötél karikákkal
4.10-4.90. Kötélhúzó frt 5,
7.—. Torna-golyó kilója 30 kr.
Tornacipő 1.30 kr. **Két
vívő-készlet** frt 23.50.
Sulyos athleta-bot 2-5 frt. Uj acéldírot karizom
erősítő 3, 6 12 frt. Uszó-öv 7 frt. **Tartós croquet-
játék** 9-20 frt. **Lawn-Tennis** szabadban
társasjáték 55-1.0 frt. Labdadobó társasjáték párja
1.50-6 frt. Gummy labda 15 krtól 1.50-ig. Karika-
játék 12 pár frt 1.60. Occarina iskolául —.70-1.30
kr. Háromkerékű erős **velociped** fiúknak 8-15
frt.

Községi előjáróknak. Tartós réz oldaltú dob
szíjjal 15 frt. Posta-táska
2 kulccsal 7-12 frt. Postakürt 2 frt.
Ejjeli ör sip és kürt 1-8 frt. Marha-
érvágó 2.40-3.50. Marha- és löklystr
4 frt. **Trokar két csővel** 2.50.
Bikaorr-karika —65-1 frt. Birkaoltó-
tű —80-1 frt. Birka- és malaczfűl
bélyegző fogó 3.75, 4.50

Dohányozóknak. Hóblon papír 100 darab 25 kr.
Hüvely tomó —.30-1 frt. **Auto-
mat cigaretták készítő** és dohány-szelence 2 frt.
Szárason szívo csatornás papíra 1.20. Gőrpipaszár-
tízító 1.80. Kan-cros egyfartató 85 kr. Dohánytáska 1.50.
Méhészeti segédeszközök. Uj aranyozó,
melylyel elavult tűkör-rámát, szobrot stb. mosható új
aranyozhatni, üvege ecsettel 80 kr.
Meg nem felelő tárgyat vissza vess

A legjobb
brünni szöveteket
eredeti gyári árakon szállítja a
Siegel-Imhof
finomposztó-gyár
Brünnben.
Egy elegáns
**tavaszi v. nyári
férfi-öltönyre**
elezendő egy 3.10 mtr hosszú, azaz
négy bécsi rőf **maradék.**
Egy maradék ára
4 frt 80 kr közönséges
7 frt 55 kr finom
10 frt 50 kr finomabb
12 frt 40 kr legfin.

valódi gyapjuszövetből.
Továbbá legnagyobb választék-
ban kaphatók: selyemmel átszőtt
kammgarnok, felöltőszövetek, va-
dászoknak és turistáknak való
loden, szalonöltönyökre való pu-
ruvienne és toszking, hivatal-
nokok számára szabály-
szerint előírt posztók, mos-
ható cérnaszövetek, férfiak és
fiúk számára, valódi pigué-mel-
lényszövetek stb.
**Jó árú, minta szerinti és
pontos szállításért kene-
kedünk. Minták ingyen
és bérmentesen.**

HIRDETÉSEK

az „Üstökös“ részére felvételt-
nek kiadóhivatalunkban

*** BUDAPESTEN ***
Kecskeméti-utca 6.